

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 1027)
landbrugsministerråd
(Offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg og deres
stedsfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	N.1	3. juni 1999

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 11. juni 1999 - dagsordenspunkt rådsmøde (landbrugsministre) den 14.-15. juni 1999 - fremsendes vedlagt Fødevarerministeriets notat over de punkter, der forventes optaget på dagsordenen for rådsmødet.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Folketingets Europaudvalg

2. afdeling, 1. kontor

Den 3. juni 1999

LFM 0254

AKTUELT NOTAT

Rådsmøde (landbrug) den 14. - 15. juni 1999

1. Kommissionens forslag til priser for landbrugsprodukter (1999/2000)

KOM (1999) 38

- Vedtagelse side 3

2. Forslag til Rådets forordning om indføjelser af bestemmelser om animalsk produktion i forordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler

KOM (1996) 366 og KOM (1997) 747

- Vedtagelse side 7

3. Forslag til Rådets direktiv om mindstekrav til beskyttelse af æglæggende høner i forskellige produktionssystemer

KOM (1998) 135 og KOM (1999) 223

- Vedtagelse side 13

4. Forslag til Rådets forordning (EF) om ændring af forordning (EØF) nr. 2377/90 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler

KOM (1999) 130

- Vedtagelse side 21

5. Memorandum om frugt og grønt: program for implementering (efter anmodning fra Spanien, Frankrig og Italien)

- Drøftelse side 24

6. WTO-sagen om EU's markedsordning for bananer

- Drøftelse side 25

7. Kommissionens rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om forenkling af landbrugslovgivningen

KOM (1999) 156

(A-punkt) side 27

8. Forslag til Rådets afgørelse om anvendelse af arealundersøgelser- og teledetektionsteknik i landbrugsstatistik for perioden 1999 - 2003

KOM (1998) 601

(A-punkt) side 28

AKTUELT NOTAT

1. Kommissionens forslag til priser for landbrugsprodukter (1999/2000)

KOM (1999) 38

Genoptryk af grundnotat

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (1999) 38 af 3. februar 1999 fremsendt forslag om priser for landbrugsprodukter. Forslaget er oversendt til Rådet den 10. februar 1999.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 36 og 37 (tidligere artikel 42 og 43) og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Bestemmelserne indgår som led i gennemførelsen af EU's fælles landbrugspolitik.

Formål og indhold

På baggrund af den igangværende reformproces vedrørende Dagsorden 2000 er Kommissionens prisforslag centreret om de prisbeslutninger, som er absolut nødvendige af juridiske grunde.

Omfanget af prispakken er derfor meget begrænset: Priser og støtte for de fleste produkter opretholdes på deres nuværende niveau.

1. Landbrugsbudgettet 1999/2000

Kommissionen forventer ingen større effekter af prispakken på FEOGA's garantisektions udgifter eller finansielle følger for egenindtægterne fra landbrugssektoren i år 1999.

Konjunkturoverslaget over bevillingsbehovet for regnskabsåret 1999 som det kan opstilles i januar 1999, er på 40.522 mio. EUR (301.188,9 mio. kr.) svarende til en overskridelse af budgetbevillingerne fra april 1998 med 82 mio. EUR (610,9 mio. kr.) og en margen på 4.666 mio. EUR (3.761,7 mio. kr.) i forhold til landbrugsretningslinjen.

Det foreløbige skøn over landbrugsretningslinjen for 1999 er 45.188 mio. EUR (336.650,6 mio. kr.) i de nuværende finansielle overslag.

Kommissionen anslår effekten af prispakken til at udgøre et fald på 24 mio. EUR (178,8 mio. kr.) på FEOGA's garantisektions udgifter i år 2000. For så vidt angår finansielle følger for egenindtægterne fra landbrugssektoren, anslås der et fald på 49 mio. EUR (365,05 mio. kr.) i år 2000. Dette indebærer en nettoforringelse på 25 mio. EUR (186,25 mio. kr.) i år 2000

EURO-beløb er omregnet til danske kroner ved kursen pr. 4. januar 1999; 1EURO = 7,45 kr. Det faktiske prisbeløb vil være den daglige markedskurs fastsat efter reglerne i den agromonetære ordning, dog for de direkte støttebeløb ved kursen for en bestemt dag i året.

2. Korn og ris

Der foreslås en uændret videreførelse af interventionsprisen for korn på 119,19 EUR/t (888 kr/t) og de månedlige tillæg på 1 EUR/t/måned (7,45 kr/t).

Det foreslås endvidere, at den særlige sanktion ved overskridelse af basisarealer for kunstvandede arealer fortsat suspenderes (dvs. reduktion i forholdet 1:1 i stedet for 1,5:1).

For ris foreslås de månedlige tillæg videreført uændret.

Interventionsprisen nedsættes med 5,6 pct. til 298,35 EUR (2.222,71 kr.)/t som vedtaget af Rådet i forbindelse med reformen af markedsordningen for ris i 1995.

3. Sukker

Kommissionen foreslår, at basisprisen for sukkerroer, interventionsprisen for hvidt sukker og forarbejdningmargenen videreføres uændret.

Som følge heraf opretholdes minimumspriserne for A-sukkerroer og B-sukkerroer uændret, idet den faktiske minimumspris for B-sukkerroer dog vil afhænge af den endelige fastsættelse af B-afgiften i henhold til artikel 28 i RFO nr. 1785/81.

Det foreslås, at der ikke fastsættes en afledt interventionspris for Italien, da Italien ifølge de seneste opgørelser ikke længere er et underskudsområde.

Endvidere foreslår Kommissionen, at refusionen af lageromkostningerne nedsættes fra 0,38 EUR (2,85 kr.)/100 kg. pr. måned til 0,33 EUR (2,5 kr.)/100 kg pr. måned. Begrundelsen herfor er det lave renteniveau i EU.

Konkret foreslår Kommissionen følgende priser for 1999/2000:

1. Basisprisen for sukkerroer 47,67 EUR (355 kr.)/ton
2. Minimumspris for A-sukkerroer 46,72 EUR (348 kr.)/ton
3. Minimumspris for B-sukkerroer 32,42 EUR (241,5 kr.)/ton
4. Interventionsprisen for hvidt sukker 63,19 EUR (471 kr.)/100 kg
5. Indikativprisen for hvidt sukker 66,50 EUR (495,4 kr.)/100 kg.
6. Interventionsprisen for råsukker 52,37 EUR (390,2 kr.)/100 kg.

4. Spindplanter

Kommissionen foreslår i prisforslaget, at arealstøtten til spindhør fastsættes uændret i forhold til 1998/1999 til 815,86 EUR (6.078 kr.) pr. ha. Det samme gælder med hensyn til hamp, hvor arealstøtten foreslås fastsat uændret i forhold til 1998/1999 til 662,88 EUR (4.938,5) pr. ha.

-

Det bemærkes, at der for spindhør med virkning fra produktionsåret 1998/1999 er indført 1) en godkendelsesordning for forarbejdningsevirsomheder, 2) obligatoriske kontrakter mellem producenterne og forarbejderne samt 3) en forarbejdningsforpligtelse. Tilsvarende foranstaltninger indføres for hamp fra produktionsåret 1999/2000. Disse og andre foranstaltninger som tidligere nedsættelser af producentstøtten har ikke haft den ønskede effekt med hensyn til at hæmme udvidelsen af dyrkningsarealerne, og Kommissionen har derfor til hensigt senere at fremlægge et forslag til en reform af de to sektorer med virkning fra produktionsåret 2000/2001.

For bomuld og for silkeorme videreføres støtten uændret.

5. Vin og tobak

I afventning af vedtagelse af reformen for markedsordningen for vin foreslås en uændret opretholdelse af orienteringspriserne.

Desuden foreslås i overgangsperioden bl.a.

- en ændring af RFO 822/87 med henblik på en midlertidig forlængelse af en række foranstaltninger
- en forlængelse af ordningen for endelig nedlæggelse af vinarealer med et produktionsår.

For tobak er der ikke noget nyt forslag.

6. Frø

Det foreslås at opretholde de nuværende støtteniveauer i de kommende to produktionsår, dvs. 2000/2001 og 2001/2002, dog med enkelte ændringer for ris til udsæd, hampfrø og almindeligt rajgræs.

For ris til udsæd ændres metoden til at fastslå riskornenes størrelse, mens der for hampfrø foreslås også at lade nogle nyligt udviklede sorter blive støtteberettigede. For almindelig rajgræs foreslås at ophæve sondringen mellem tre sortsgrupper og fastsætte et ens støtteniveau.

7. Mælk og mejeriprodukter

Kommissionen har foreslået at opretholde en uændret indikativpris for mælk på 30,98 EUR (230,8 kr)/100 kg samt uændrede interventionspriser for smør og skummetmælkspulver på henholdsvis 328,2 EUR og 205,52 EUR (2.445 kr. og 1.531 kr.) /100 kg begrundet i markedsforholdene.

For så vidt angår mælkekvoterne, har Kommissionen ikke fundet behov for noget forslag, idet garantimængderne allerede er fastsat indtil udløbet af den hidtidige kvoteordning med udgangen af marts måned 2000.

8. Oksekød

Kommissionen foreslår, at interventionsprisen fastsættes til 347,5 EUR (2.588 kr.) /100 kg slagtet vægt for handyr af kvalitet R3. Denne pris er allerede foreslået i forslaget til Dagsorden 2000 for perioden 1. januar 2000 til den 30. juni 2000, og det er derfor fundet hensigtsmæssigt at fastsætte prisen for perioden 1. juli 1999 til 31. december 1999 på samme niveau.

9. Fåre- og gedekød

Kommissionen foreslår, at såvel basisprisen på 504,07 EUR (3.755,3 kr.)/100 kg slagtet vægt som sæsonreguleringen af basisprisen fastholdes uændret i år 2000.

Forslaget fastholder basisprisen på samme niveau som i produktionsårene 1998 og 1999.

10. Svinekød

Inden for markedsordningen for svinekød skal der hvert år fastsættes en basispris for slagtede svin af standardkvaliteten og en definition af standardkvaliteten. Standardkvaliteten fastsættes ud fra svine Kroppens vægt og indhold af magert kød beregnet efter artikel 2, stk. 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 3220/84 af 13. november 1984 om fastsættelse af Fællesskabets handelsklasseskema for svine krop pe.

Dette sker på følgende måde:

1. svine kroppe med en vægt på 60 kg, men under 120 kg: klasse E
2. svine kroppe med en vægt på mindst 120 kg, dog ikke over 180 kg; klasse R

Kommissionen foreslår, at den nuværende basispris for slagtede svin på 1.509,39 EUR (11.245 kr.)/t og definitionen af standardkvaliteten fastsættes uændret for markedsåret 1. juli 1999 - 30. juni 2000.

Prispakken træder i kraft den 1. juli 1999.

Udtalelser

Europa-Parlamentet afgav udtalelse i april og fremsatte i den forbindelse fem ændringsforslag vedrørende bl.a. spindhør og hamp, svinekød og vin.

Konsekvenser

Prisforslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget kan ikke forventes at medføre væsentlige ændringer i landbrugets indkomster eller for betalingsbalancen.

Høring

Forslaget har været sendt i høring i §2 -udvalget (landbrug).

Landbrugsraadet bemærker generelt forslagens begrænsede omfang og anfører, at de foreslåede ændringer vedrørende almindeligt rajgræs vil indebære en større gennemsigtighed og en forenkling af støttesystemet for markfrø. Landbrugsraadet henstiller endvidere, at det pga. de klimatiske forhold fortsat bliver muligt at foretage intervention i Danmark af korn med et vandindhold på 15 pct.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er fremsendt grundnotat om forslaget den 24. marts 1999. Forslaget har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

2. Forslag til Rådets forordning om indføjelse af bestemmelser om animalsk produktion i forordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler

KOM (1996) 366 og KOM (1997) 747

Nyt notat

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (96) 366 af 26. juli 1996 fremsat forslag om ændring af Rådets forordning (EØF) Nr. 2092/91 af 21. juni 1991 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler.

Efterfølgende har Kommissionen, på baggrund af Europa-Parlamentets udtalelse, fremsat et revideret forslag, KOM (97) 747 af 14. januar 1998.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 (tidligere art. 43) og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Det tyske formandskab har senest fremsat et kompromisforslag (nr. 6533/99) af 21. april 1999.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Bestemmelserne indgår som led i EU's fælles landbrugspolitik.

Formål og indhold

Kommissionens forslag KOM (96) 366 af 26. juli 1996 udvider den eksisterende økologiforordning (EØF) nr. 2092/91, til også at omhandle animalske produktionsmetoder og animalske levnedsmidler.

Forslaget vedrører de relevante forhold for den animalske produktion, herunder fodring, opstaldning, medicinering, forplantning, omlægning, transport, rengøring af stalde m.m.

Forslaget indeholder desuden detaljerede regler for økologisk biavl.

Forslaget indebærer regler for dyrenes oprindelse. Der foreslås således en øvre grænse for indkøb af konventionelle dyr på 10 pct. af den voksne besætning.

Hvis f.eks. en kvægbesætning ønskes udvidet med mere end 10 pct., må dette således ske ved indkøb af økologiske dyr. Det tillades fortsat at indkøbe unge konventionelle høner til ægproduktion, ligesom der kan indkøbes konventionelle smågrise og kalve.

Der fastsættes bestemmelser for omlægningsperioden for de enkelte dyrearter. For dyr, der opdrættes til mælkeproduktion, foreslås f.eks. 12 uger og for æglæggende høner foreslås en omlægningsperiode på 10 uger.

Efter forslaget skal besætningens størrelse afhænge af de arealer, der er til rådighed til spredning af husdyrgødningen, og af eventuel anvendelse af andre organiske gødningsstoffer. Der foreslås således en øvre grænse for brug af kvælstof svarende til 2 storkreaturer pr. hektar.

Storkreaturer omregnes til andre dyregrupper via et bilag i forslaget. Denne omregning er meget uens de danske dyreenheder. Der kan således udbringes husdyrgødning fra 2 dyreenheder pr. ha., hvis der er tale om kvæg, men kun fra ca. 1 dyreenhed pr. ha., hvis der er tale om fedesvin eller æglæggende høner. De nuværende danske økologiregler indeholder ikke specielle

grænser for udbringningen af kvælstof. Men de skal overholde de generelle kvælstofnormer, der er fastsat i Plantedirektoratets bekendtgørelse om jordbrugets anvendelse af gødning og plantedække.

Det foreslås endvidere, at mængden af konventionelt foder skal begrænses til maksimalt 10 og 20 pct. af foderet pr. dyr til henholdsvis drøvtyggere og ikke-drøvtyggere, og at det efter år 2000 ikke skal være tilladt, at anvende konventionelt foder. Efter forslaget skal det tillades at benytte afgrøder fra 2. års omlægningsarealer med op til 20 pct. af foderet.

De 20 pct. af foderet er en væsentlig stramning i forhold til de danske regler, hvorefter afgrøder fra bedriftens egne 2. års omlægningsarealer kan benyttes som fuldt økologisk foder. Efter de danske regler er det endvidere tilladt at benytte egen avl af foder fra 1. års omlægningsarealer samt afgrøder fra 2. års omlægningsarealer fra andre bedrifter som 50 pct. økologisk foder.

Forslaget tillader tilsætning af vitaminer og mineraler, men forbyder tilsætning af andre stoffer i foder. Dette betyder bl.a., at farvestoffer ikke tillades. Forslaget svarer her til de danske regler.

Der fastsættes principper hvorefter syge dyr så vidt muligt skal behandles med homøopatiske midler. Hvis nødvendigt kan der anvendes allopatiske (normal veterinær medicin). Ved brug af allopatiske midler ud over en gang pr. år kræves de behandlede dyr omlagt på ny. Efter de danske regler kan der anvendes allopatiske midler, dog med en tilbageholdelsestid på 3 gange den normale.

For slagtedyrr kan slutfodringen foregå i stald (uden løbegård). Dette er en væsentlig lempelse i forhold til de danske regler, hvorefter dyr normalt skal have adgang til græsarealer. For slagtedyrr kan slutfodringen, efter de danske regler, foregå i stald med adgang til en udendørs løbegård.

Der stilles krav om indendørs og udendørs areal for fjerkræ. Der stilles herudover ingen præcise krav til staldindretningen for pattedyr.

Der stilles krav om, at bistader placeres i områder, der drives økologisk eller i naturarealer.

Endvidere indeholder forslaget minimumsbetingelser for kontrolforanstaltninger samt bestemmelser vedrørende anvendelse af registrerede logbøger, der skal indeholde en fuldstændig beskrivelse af besætningens drift.

Kommissionens ændringsforslag KOM (97) 747

Forslaget indeholder et totalt forbud mod genetisk modificerede organismer.

Der fastsættes en grænse på 170 kg. N i husdyrgødning pr. ha.

Der indsættes flere undtagelsesbestemmelser fra reglen om at indkøbte dyr skal være økologiske.

Omlægningstiden for kvæg til mælkeproduktion ændres til 6 måneder. Kravet om, at dyrene skal omlægges efter brug af allopatiske midler, ændres, så der tillades to behandlinger pr. år, inden der stilles krav om ny omlægning.

Der fastsættes restriktioner for halekupering, næbtrimning, afhorning m.m.

Der fastsættes krav til maksimale flokstørrelse for fjerkræhold, dog ikke for æglæggende fjerkræhold.

Det tyske kompromis forslag (nr. 6533/99)

Forslaget indeholder en undtagelse i forhold til Kommissionens forslag om et total forbud mod anvendelse af genetisk modificerede organismer. Undtagelsen vedrører medicin.

Endvidere indsættes en mulighed for, at man kan indføre grænseværdier for utilsigtet iblanding af GMO'er.

Kommissionen forpligtes til inden 2 år efter vedtagelsen at fremsætte forslag om regler for forarbejdet foder. Til gengæld udskydes tidsfrister for revision af bl.a. reglerne om anvendelse af økologisk såsæd.

Der indsættes en mulighed for at omlægge egne ikke-økologiske dyr uden dispensation.

Omlægningstiden for kvæg til mælkeproduktion sættes til 3 måneder i en overgangsperiode på 3 år. Derefter er omlægningstiden 6 måneder, som foreslået af Kommissionen.

Der fastsættes detaljerede krav til staldarealer og arealer i udendørs løbegårde. Arealkravene til svin er noget højere end gældende praksis i Danmark.

Kun foder fra 2. omlægningsår må bruges inden for en grænse på 30 pct., hvis foderet kommer fra en anden bedrift, og 40 pct., hvis foderet kommer fra egen bedrift.

Brugen af ikke-økologisk foder tillades i en overgangsperiode på 5 år med 10 pct. til græssende dyr og 20 pct. til øvrige.

Der fastsættes en grænse for flokstørrelse for æglæggende høns på 3000.

Der indføres overgangsbestemmelser frem til den 31. december 2010 for krav til staldforhold, udearealer og flokstørrelse for fjerkræ.

Der indføres mulighed for, at man nationalt kan fastsætte strengere bestemmelser for egne producenter på det animalske område. Disse bestemmelser kan ikke omfatte importerede produkter.

For så vidt angår tilsætningsstoffer, er det udelukkende de nationale bestemmelser herom, eventuelt suppleret af internationale standarder, der er gældende, indtil der er forhandlet en ændring af bilag VI til også at omfatte tilsætningsstoffer til animalske fødevarer i EU.

Udtalelser

Europa-Parlamentet har den 14. maj 1997 afgivet udtalelse om Kommissionens forslag af 26. juli 1996 og har fremsat en række ændringsforslag. De væsentligste er, at der foreslås indført et totalt forbud med anvendelse af genetisk modificerede organismer og produkter, der er fremstillet på grundlag af genetiske modificerede organismer. Dette forslag er en skærpelse i forhold til de gældende danske regler, der kun indeholder tilsvarende regler for foderstoffer.

Europa-Parlamentet foreslår endvidere, at der fastsættes en grænse for tildeling af husdyrgødning svarende til 170 kg kvælstof pr. hektar pr. år. Kravet er indsat med henvisninger til nitratudirektivet. Der er ikke specielle krav til udbringningen af husdyrgødning i de danske økologiregler, men de underkastes de generelle krav til udbringning.

Der indsættes et krav om, at transport af dyr samt ophold på slagteri skal ske således, at stresset nedsættes mest muligt. Kravet minder om tilsvarende krav for det kommende danske kvalitetsmærke. De indsatte krav er imidlertid ikke lige så detaljerede som kravene til kvalitetsmærket, hvor det for eksempel er anført, at transporttiden til slagteriet maksimalt må være 8 timer.

Der indsættes nye krav til omlægningsperioderne, herunder at dyr til mælkeproduktion skal gennemgå en omlægningsperiode på 6 måneder. I de gældende danske regler er den tilsvarende periode 30 dage (er under ændring til 60 dage).

Der indsættes krav til staldarealer for alle dyregrupper. De danske regler indeholder ikke præcise arealkrav.

Gældende dansk ret

Animalsk økologisk produktion er på nuværende tidspunkt i Danmark omfattet af nationale bestemmelser, jf. lov nr. 118 af 3. marts 1999 økologilov og Plantedirektoratets bekendtgørelse nr. 210 af 6. april 1998 om økologisk jordbrugsproduktion med senere ændringer.

For økologiske animalske fødevarer gælder bekendtgørelse nr. 753 af 2. september 1992 om betingelserne for markedsføring af økologiske levnedsmidler med senere ændringer og bekendtgørelse nr. 263 af 3. maj 1999 om økologiske fødevarer.

Konsekvenser

Vedtages forslaget, vil det betyde, at Plantedirektoratets bekendtgørelse om økologisk produktion samt bekendtgørelsen om økologiske fødevarer skal ændres. Herudover vil forslaget ikke få lovgivningsmæssige konsekvenser. Det vurderes, at forslaget vil have økonomiske konsekvenser for de økologiske producenter i form af ombygning af stalde og ændrede omlægningsstider m.m. Herudover vil forslaget til en vis grad medføre forøgede udgifter til kontrol, idet der indsættes en række nye krav i forhold til de gældende danske regler.

Harmonisering af reglerne vil højne beskyttelsesniveauet i EU.

Høring

§-2 udvalget (landbrug) er hørt om forslaget, og på den baggrund har der været afholdt flere ad hoc §-2 udvalgs møder til diskussion af forslaget, senest den 2. juni 1999. Der er tilslutning til forslaget om forbud mod anvendelse af genetisk modificerede organismer og produkter, der er fremstillet på grundlag af genetiske modificerede organismer (GMO) i økologisk produktion.

Landsforeningen Økologisk Jordbrug, Forbrugerrådet og landbrugets organisationer udtrykte ligeledes enighed om, at det skulle være muligt at anvende medicin, der er produceret ved hjælp af GMO'er, såfremt der ikke var andre alternativer. Landsforeningen Økologisk Jordbrug og landbrugets organisationer har endvidere stærkt opfordret til, at det fortsat skal være muligt at anvende ikke-økologisk husdyrholdning m.m., hvor man i praksis næppe vil kunne dokumentere, at dette er produceret uden brug af GMO'er.

Ad hoc §-2 udvalget har tidligere peget på, at emner som f.eks. foder, omlægningsperioder, indkøb af nye dyr, medicinanvendelse og inde/udearealer (pladskrav for dyr) er specielt problematiske efter danske forhold. Landsforeningen af Økologisk Jordbrug finder, at inde-/udearealer for større dyr (pladskrav), foder, mulighed for anvendelse af konventionel gødning og medicinanvendelse er de vigtigste problemområder.

I forbindelse med høring af Det Rådgivende Fødevareudvalg finder Økonomaforeningen, at der fortsat skal ske mærkning af tilsætningsstoffer, der ikke er tilladt i Danmark. Endvidere lægger Økonomaforeningen vægt på, at der stilles præcise krav til staldindretningen for pattedyr, således at dyrevelfærden tilgodeses samt at der som minimum stilles de samme krav til reglerne om slagtedy, som der gælder i den danske kvalitetsmærkning. Vedrørende køer til økologisk mælkeproduktion bemærker Mejeriforeningen, at det er vanskeligt at se begrundelsen for at skærpe reglerne til omlægningstiden i forhold til de danske regler samt at oplægget til om 5 år at anvende 100 pct. økologisk foder kan være urealistisk på grund af forsyningssituationen. Dansk Industri peger på, at muligheden for at hver enkelt medlemsstat kan indføre strengere regler, end foreskrevet af forordningen på det animalske område, kan resultere i at der indføres nationale økologimærker, der i sidste ende kan virke ødelæggende for de danske muligheder for eksport af økologiske produkter.

Det understreges i §-2 udvalget (landbrug), at man bør arbejde for generelle regler i EU.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Grundnotat om det oprindelige forslag (indeholdt i KOM (96) 366) er fremsendt den 13. februar 1997. Grundnotat om ændringsforslaget (indeholdt i KOM (97) 747) er fremsendt den 1. maj 1998.

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 11. december 1998 med henblik på forhandlingsoplæg, jf. aktuelt notat af 4. december 1998.

3. Forslag til Rådets direktiv om mindstekrav til beskyttelse af æglæggende høner i forskellige produktionssystemer

KOM (1998) 135 og KOM (1999) 223

Baggrund

Kommissionen har den 13. marts 1998 fremsat forslag til Rådets direktiv om beskyttelse af æglæggende høner i forskellige produktionssystemer.

Direktivforslaget er fremsat under henvisning til TEF artikel 37 (tidligere artikel 43), således at vedtagelse sker med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Direktivet skal erstatte det gældende direktiv af 7. marts 1988 (88/166/EØF), som alene vedrører burhøns, og derudover fastsætte regler for æglæggende høner i andre produktionssystemer.

Det fremgår af det gældende direktivs bilag 1, artikel 9, at Kommissionen inden den 1. januar 1993 skulle have fremlagt en rapport om den videnskabelige udvikling for så vidt angår høns' trivsel under forskellige opdrætsformer, og at rapporten skulle ledsages af passende forslag.

Kommissionens Videnskabelige Veterinærkomité fremkom den 30. oktober 1996 med en rapport om æglæggende hønens velfærd. Rapporten sammenligner de nuværende bursystemer med alternative systemer og fremhæver fordele og ulemper ved de forskellige systemer.

En af rapportens konklusioner er, at de nuværende bursystemer på grund af burenes størrelse og det bare og stimulusfattige miljø er uløseligt forbundet med alvorlige ulemper for hønernes velfærd.

EU er kontraherende part i den europæiske konvention om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål. Som en følge heraf skal EU gennemføre de principper om dyrs velfærd, der er anført i konventionen.

Rådets direktiv 98/58/EF om dyr der holdes til landbrugsformål (også kaldet "Det generelle direktiv") danner grundlag for udstedelsen af det nuværende direktivforslag. Det generelle direktiv fastsætter krav om, at sikre dyrenes velfærd, herunder at de skal huses, fodres, vandes og passes på en måde, som er passende for deres fysiologiske og etologiske behov.

For at opfylde EU's forpligtelser som kontraherende part i konventionen foreslås det, at der fastsættes mindstekrav til beskyttelse af æglæggende høner i alle former for produktionssystemer.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen anfører, at et nyt direktiv til afløsning af det nuværende direktiv, som kun fastsætter mindstekrav for burhøns, er den simpleste vej til at opnå forbedret dyrevelfærd indenfor EU, for så vidt angår æglæggende høner.

Kommissionen anfører tillige, at forslaget også vil medvirke til at fjerne forskelle i nationale love, som kan fordreje konkurrencevilkårene og dermed virke forstyrrende på det indre marked.

Formål og indhold

Det oprindelige direktivforslag (KOM (98) 135 endelig udgave)

I det oprindelige direktivforslag er det foreslået, at alle produktionssystemer - det vil sige både de nybyggede og ombyggede produktionssystemer - der tages i brug for første gang efter den 1. januar 1999 - skal opfylde visse generelle krav, herunder at der skal være mindst én rede for hver 8 høner eller, hvis der benyttes fællesreder, mindst 1 m² redeplads for hver 100 dyr. Alle høner skal have adgang til passende siddeanordninger samt strøelse, så de kan støvbade. Desuden foreslås der krav til gulvets udformning, til størrelsen af eventuelle kædetrug eller runde trug samt krav til vandforsyningen.

I produktionssystemer, hvor hønerne kan bevæge sig frit, stilles i henhold til artikel 3, stk. 2, supplerende betingelser, herunder krav til etagehøjde ved produktion i flere etager samt om fordeling af vandings- og fodringsanlæg, ligesom halvdelen af bunden skal være forsynet med strøelse. Derudover stilles der forslag om, at næbtrimning skal tillades af myndighederne med den indskrænkning, at dette kun må foretages på kyllinger på under 10 dage.

I stimulusberigede bure stilles der yderligere supplerende betingelser, således at burene overalt skal være mindst 50 cm høje, og at trimning af hønernes næb forbydes.

I henhold til artikel 3, stk. 4, har medlemslandene mulighed for at meddele dispensationer fra visse af de i artikel 3, stk. 1, anførte krav, dog under forudsætning af at hver høne har mindst 800 m² burareal og under opfyldning af en række krav til burenes størrelse og indretning, blandt andet at burene overalt er mindst 50 cm høje, samt at burene er forsynet med godkendte kloslidningsanordninger og passende siddepinde. Herudover foreslås det i disse situationer, at gulvets hældning ikke må være over 14 pct. eller 8 grader, ligesom trimning af hønernes næb ikke må finde sted.

Medlemslandene skal fra den 1. januar 2009 sikre, at mindstekravene gælder for alle produktionssystemer. I henhold til det oprindelige direktivforslag kan medlemslandene indtil den 31. januar 2008 tillade brug af æglægningsbure, som er i brug den 1. januar 1999, og som ikke er over 10 år gamle. Der er dog fastsat en række betingelser for denne overgangsordning, herunder at det gældende arealkrav på 450 cm² pr. høne skal overholdes. Desuden stilles der i overgangsperioden krav til burenes udformning, ligesom næbtrimning ikke må finde sted.

Det seneste udkast til kompromisforslag (dok 8624/99, agrileg 63)

Det seneste udkast til direktivforslag er udarbejdet af det tyske formandskab.

Forslaget afviger en del fra de kompromisforslag, der tidligere er blevet behandlet i arbejdsgruppen.

Som i tidligere forslag henvises der til, at bestemmelserne i direktiv 98/58/EF finder anvendelse, men at systemer med æglæggende høner yderligere skal opfylde kravene i dette direktiv. Ifølge forslaget er det op til medlemslandene at beslutte, hvilke af følgende tre produktionssystemer producenterne skal kunne anvende: 1) alternative systemer, 2) traditionelle bursystemer og/eller systemer med såkaldt 3) berigede bure. Hvert af disse systemer skal opfylde visse minimumskrav.

Kravene til alternative systemer fremgår af kapitel I, til traditionelle bursystemer af kapitel II, og til systemer med berigede bure af kapitel III.

For så vidt angår **de alternative systemer** skal alle nye eller ombyggede produktionssystemer, der tages i brug for første gang efter 1. januar 2002, som minimum opfylde visse krav til ædetrug, vandnipler og siddepinde. Der skal mindst være én rede pr. 7 høner, og min. 1 m² fællesrede til max. 120 høner ved brug af fællesrede. Der skal også være min. 200 cm² strøelse pr.

høne over mindst 1/3 af grundarealet. Senest den 1. januar 2007 skal alle alternative produktionssystemer, der er i brug, opfylde disse krav.

Ved alternative systemer, hvor hønerne kan bevæge sig frit mellem flere etager, stilles der yderligere krav til den nærmere indretning, herunder at der maksimalt må være 4 niveauer og frit rum over siddepladsens niveau på 45 cm. Endvidere kræves drikke- og fodringsanlæg jævnt fordelt, så alle høner har lige adgang.

I alternative systemer, hvor hønerne har adgang til udendørsarealer, stilles der yderligere krav til antal og størrelse af udgange. Indenfor må der være max 9 høner/m².

For så vidt angår **de traditionelle bursystemer** skal disse fra et fastsat tidspunkt (Kompromisforslaget peger på den 1. januar 2002) som minimum opfylde visse krav til ædetrug, vandingsfaciliteter, burhøjde og gulvkonstruktion, svarende til de nuværende krav. Derudover skal der som minimum være 550 cm² anvendeligt areal pr. høne - dvs. 100 cm² mere end de nuværende systemer. Endvidere skal burene udstyres med kloslidningsanordning i overensstemmelse med de enkelte racers behov, hvilket også er et nyt krav i forhold til det gældende direktiv. I modsætning til det forrige kompromisforslag fremgår det nu klart af forslaget, at bursystemer under kapitel II er forbudt efter den 31. december 2016.

For så vidt angår **systemer med såkaldt berigede bure** skal disse fra den 1. januar 2002 som minimum opfylde følgende krav: Der skal være 750 cm² pr. høne, hvoraf min. 600 cm²/pr høne skal være såkaldt anvendeligt område. Burets totale overfladeareal må ikke være under 2000 cm². Hønerne skal endvidere have adgang til en rede og til strøelse, der kan bruges til at skrabe i. Der skal være 15 cm siddepind pr. høne. Derudover stilles der visse krav til ædetrug og drikkefaciliteter, til burenes opstilling, der skal muliggøre tilsyn, og endelig skal burene indeholde en kloslidningsanordning i overensstemmelse med de enkelte racers behov.

Direktivets bestemmelser skal ikke finde anvendelse for besætninger på under 350 høner. For disse besætninger gælder reglerne i det generelle direktiv 98/58/EF om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål.

Ifølge det seneste kompromisforslag gælder direktivet, i modsætning til tidligere forslag, ikke for rugeægsproduktion. For rugeægsproduktion finder reglerne i Rådets direktiv 98/58/EF ligeledes anvendelse, men Rådet opfordrer Kommissionen til at udarbejde et udkast til regler, der skal gælde for rugeægsproduktion. Endvidere opfordres Kommissionen til at overveje muligheden for at kræve obligatorisk mærkning af æg eft er produktionsmetode. Endelig opfordres Kommissionen til at overveje krav til skrabeægsproduktion.

Herudover stilles der krav om, at medlemslandene foretager inspektioner efter Kommissionens retningslinjer for at kontrollere, om bestemmelserne i direktivet overholdes. Endelig skal medlemslandene sikre, at de produktionsanlæg, som omhandles i direktivet, registreres af kompetente myndigheder. Godkendelsen sker på baggrund af retningslinjer, som fastsættes i overensstemmelse med artikel 11 inden den 1. januar 2001.

Ikke senere end 1. januar 2007 skal Kommissionen forelægge Rådet en rapport om de erfaringer, der er gjort og med forslag til eventuelle ændringer. Rådet træffer på baggrund heraf beslutning med kvalificeret flertal.

Direktivet er et minimumsdirektiv, og det afløser det gamle direktiv 88/166/EØF om buranlæg med virkning fra 1. januar 2002.

I bilaget anføres yderligere bestemmelser vedrørende indretning og drift. Det anføres endvidere i bilaget, at lemlæstelser er forbudt. Næbtrimning kan dog tillades, hvis det er nødvendigt for at forebygge kannibalisme og fjerpilning, og kun såfremt det foretages af en sagkyndig og på under 10 dage gamle kyllinger.

Gældende dansk ret

I medfør af § 4a, stk. 2, og § 18 i den nu ophævede lov om værn for dyr er der udstedt bekendtgørelse nr. 340 af 30. juni 1981 om anvendelse af æglægningsbure som ændret ved bekendtgørelse nr. 381 af 16. juni 1986. Bekendtgørelsen er stadig gældende efter ophævelsen af lov om værn af dyr, jf. dyreværnslovens § 32, stk. 3.

Denne bekendtgørelse stiller krav om et bundareal på mindst 600 cm² pr. høne for lette og middelsvære racer og 900 cm² pr. høne for tunge racer. Disse arealkrav er skærpede i forhold til det gældende EU-direktiv, hvor kravet er minimum 450 cm² pr. høne.

Derudover stilles der i bekendtgørelsen en række krav til produktionsanlæggenes indretning og drift, herunder krav til burhøjden. Bursystemerne må højst være i tre etager og der må højst være 6 høner/bur, hvilket er nationale bestemmelser. Krav om gulvhældning på max. 12 pct. og om længder til fodertrug er endvidere skærpede i forhold til direktiv 88/166/EØF.

Justitsministeren kan i medfør af dyreværnslovens § 6, stk. 3, fastsætte regler om indretning, drift og anvendelse af andre ægproduktionssystemer end æglægningsbure, men denne bemyndigelse er ikke udnyttet. Der er således ikke fastsat dyreværns-mæssige regler for æglæggende høner i andre produktionssystemer end æglægningsbure.

Udtalelser:

Den 28. januar 1999 afgav Europa Parlamentet en udtalelse om direktivforslaget.

Udtalelsen indeholdt i alt ca. 60 ændringsforslag, hvoraf Kommissionen kunne acceptere omkring 39 af ændringerne. På baggrund heraf ændrede Kommissionen sit oprindelige forslag, jf. KOM (1999) 223.

Konsekvenser:

Lovgivningsmæssige konsekvenser: I medfør af dyreværnslovens § 4 a kan justitsministeren fastsætte regler med henblik på opfyldelse af EU-direktiver om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd. Det fremsatte direktivforslag vil således kunne gennemføres i dansk ret ved udstedelse af administrative forskrifter.

I det omfang den rapport, som Kommissionen skal udarbejde inden 2007, måtte medføre, at der indføres regler om afvikling af æglægningsbure generelt, vil dyreværnslovens § 6, stk. 1 og 2 dog skulle ophæves.

Økonomiske konsekvenser: Det må forventes, at direktivforslagets vedtagelse på sigt kan medføre forøgede omkostninger for ægproducenterne. Dette afhænger af, hvilke produktionsmetoder de forskellige medlemslande foreskriver, at producenterne skal/kan anvende og/eller af, hvilke systemer de enkelte producenter i givet fald vælger at anvende.

Kommissionen anførte i sin rapport, at produktionsomkostningerne pr. æg - sammenholdt med de æglægningsbure som opfylder de nugældende mindstekrav (450 cm² pr. høne) - kan forventes at stige med ca. 5-7,5 pct., såfremt hver høne får 600 cm² burareal, og med ca. 10-15 pct. såfremt hver høne får ca. 800 cm² i de tilfælde, hvor der samtidig skal investeres i nye huse og inventar.

De gældende danske arealkrav ligger som nævnt allerede på 600 cm² pr. høne, men burene vil fra 2016 skulle udskiftes, hvis der vedtages bestemmelser, der medfører, at der kun må anvendes stimulusberigede bure eller alternative systemer.

Ligeledes er der, afhængig af den inspektionsprocedure som Kommissionen måtte fastsætte i medfør af direktivforslagets artikel 8, mulighed for et forøget administrativt ressourcebehov til udførelse af inspektioner. Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at vurdere størrelsen af eventuelt forøgede omkostninger herved, idet det i høj grad vil afhænge af inspektionsproceduren.

Der foreligger ikke mere eksakte beregninger af de økonomiske konsekvenser af de seneste kompromisforslag.

Beskyttelsesniveau: Beskyttelsesniveauet afhænger af, hvilke produktionssystemer der anvendes.

Det er imidlertid et væsentligt dyrevelfærdsmæssigt fremskridt for æglæggende høner i bursystemer, der holdes til konsumægproduktion, at det er fastsat i direktivforslaget, at de traditionelle bure ikke må anvendes fra den 31. december 2016.

Endvidere stilles der for første gang dyrevelfærdsmæssige krav til indretning og drift af alternative produktionssystemer, hvilket må ses som en forbedring af beskyttelsesniveauet for høner i disse systemer.

Høring:

Det oprindelige direktivforslag blev efter fremsættelsen i marts 1998 sendt i høring til medlemmerne af Den Nationale Komité.

I forlængelse heraf modtog Justitsministeriet høringssvar, der for hovedpartens vedkommende stillede sig positive over for det oprindelige direktivforslags grundtanke.

Foreningen til Dyrenes Beskyttelse ønskede generelt en opstramning af direktivforslagets indhold, herunder særligt at overgangsperioderne nedsættes væsentligt. Herudover har foreningen foreslået, at det bør præciseres, hvor stor en del af hønernes næb der må fjernes, og at der stilles krav om et underlag, der giver støtte til de bagudrettede tæer tillige med de fremadrettede. Desuden ønsker foreningen opstillede skærpede krav til burenes hældning, således at denne uanset gulvtype ikke må være over 6 pct. Dyrenes Beskyttelse er endvidere af den opfattelse, at der bør arbejdes på at få burene afskaffet, fremfor at lave nye bure.

Et medlem af Det Dyreetiske Råd har påpeget en række bestemmelser i direktivforslaget, hvor der bør finde en præcisering sted, herunder at det efter hans opfattelse ikke fremgik tydeligt, at ægproduktion både er produktion af konsumæg og af rugeæg.

Den Danske Dyrlægeforening har bl.a. anført, at overgangsperioden i artikel 4 for brug af bure er for lang. Derudover ønsker foreningen, at der stilles krav om, at inspektionerne foretages af dyrlæger. Foreningen bemærker tillige, at det bør overvejes at fastsætte flokstørrelserne i alternative systemer for at imødekomme dyrenes normale sociale adfærd.

Det Danske Fjerkræraad og Landbrugsraadet kan ikke støtte, at der på nuværende tidspunkt indføres så vidtgående reguleringer af ægproduktionen, som direktivforslaget lægger op til. Dette skal ifølge Det Danske Fjerkræraad og Landbrugsraadet ses i lyset af, at reglerne i det gældende direktiv langt fra er effektivt gennemført i alle medlemslande. Desuden finder rådene, at forslagens arealkrav i første omgang bør være identiske med de danske krav om 600 cm² pr. høne, og at der i direktivforslaget medtages bestemmelser, der sikrer, at æg importeret fra tredjelande er produceret i overensstemmelse med direktivets regler. Begge råd ønsker i øvrigt, at alle æg skal mærkes med produktionsmetode, idet det vil give forbrugerne mulighed for et reelt valg og sikre, at fordelingen af markedsandele mellem de enkelte produktionstyper sker på markedsmæssige betingelser.

I januar 1999 blev et kompromisforslag af 4. januar 1999 fremsat af det tyske formandskab endvidere behandlet på et møde i den Nationale Komité.

De ovenfor nævnte synspunkter blev i vidt omfang fastholdt, og der blev fremsat en række konkrete bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser.

Det seneste kompromisforslag har ikke været sendt i høring i Den Nationale Komité.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er fremsendt grundnotat om forslaget den 3. juni 1998. Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 25. september 1998 til orientering, jf. aktuelt notat af 18. september 1998.

4. Forslag til Rådets forordning (EF) om ændring af forordning (EØF) nr. 2377/90 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler

KOM (1999) 130

Revideret version af aktuelt notat af 6. maj 1999. Nye afsnit er markeret med fed.

Baggrund

Kommissionen har den 18. marts 1999 fremlagt forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 2377/90 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 (tidligere art. 43) og kan efter høring af Europa-Parlamentet vedtages af Rådet med kvalificeret flertal.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har fremført synspunkter i forhold til nærhedsprincippet, idet forordningen, udover at sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau, skal sikre fri varebevægelighed for animalske produkter.

Formål og indhold

Siden forordning (EØF) nr. 2377/90 blev vedtaget, er bestemmelserne om veterinærlægemidler ændret afgørende. Med Rådets forordning (EØF) 2309/93 af 22. juli 1993 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering blev Udvalget for Veterinær og Lægemidler (CVMP) henlagt som en integreret del af Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering. CVMP havde hidtil været et organ under Kommissionen. Med forslaget bringes forordning (EØF) nr. 2377/90 i overensstemmelse med CVMP's organisatoriske indplacering.

Det påhviler agenturet - gennem CVMP - at fremsætte udtalelse til Kommissionen om fastsættelsen af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 2377/90.

Som en konsekvens heraf foreslås det, at ansøgning om fastsættelse af maksimalgrænseværdier indsendes til Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering.

Efter forslaget bringes beslutningsprocessen omkring sager om fastsættelse af maksimalgrænseværdier på linie med den beslutningsproces, der gælder for agenturets behandling af sager om udstedelse af markedsføringstilladelse til lægemidler.

Tidsfristen for CVMP's afgivelse af udtalelse om maksimalgrænseværdier fastsættes dog i overensstemmelse med den nuværende tidsfrist i den gældende forordning til 120 dage, mens tidsfristen for CVMP's afgivelse af udtalelse om udstedelse af markedsføringstilladelser til veterinærlægemidler er 210 dage. I forhold til den nugældende tidsfrist for afgivelse af CVMP's udtalelse er der reelt tale om en afkorting af fristen med op til 90 dage.

Forslaget indeholder endvidere en udtrykkelig bestemmelse om, at ansøgning om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer skal ledsages af et gebyr til Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering. Størrelsen af dette gebyr er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 297/95 af 10. februar 1995, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2743/98.

Efter den gældende forordning skal Kommissionen, når den har udarbejdet udkast til de foranstaltninger, der skal træffes, straks forelægge disse for forskriftskomiteén. SPS-aftalen kræver imidlertid, at forslag til fastsættelse af grænseværdier for lægemiddelrester i levnedsmidler notificeres for de medkontraherende parter, og at disse levnes den nødvendige tid til at fremkomme med deres bemærkninger. På denne baggrund indeholder forslaget ikke nogen angivelse af den tidsmæssige ramme for Kommissionens forelæggelse af sager om fastsættelse af grænseværdier for forskriftskomiteén.

Med henblik på at løse de udestående problemer, der kan opstå efter den 1. januar 2000, hvor forbuddet mod at anvende stoffer, for hvilke der ikke er fastsat en MRL-værdi træder i kraft, forventes der fremlagt en række ændringsforslag. Ændringsforslagene forventes bl.a. at sigte mod at sikre, at der fortsat er behandlingsmuligheder for syge dyr, der indgår i fødevareproduktionen efter den 1. januar 2000.

Udtalelse fra Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet har den 4. maj 1999 udtalt sig positivt om forslaget.

Gældende dansk ret

Der er ikke i dansk lovgivning fastsat bestemmelser om maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler.

Konsekvenser

Forslagets gennemførelse kræver ikke ændringer i dansk lovgivning.

En vedtagelse af forslaget skønnes ikke at have statsfinansielle konsekvenser, ligesom forslaget ikke vil have økonomiske konsekvenser for kommuner og amtskommuner.

Da forslaget alene indebærer en formel tilpasning af den organisatoriske placering af CVMP under Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering, skønnes forslaget heller ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervene.

Det forhold, at forordningen ikke længere indeholder en tilkendegivelse om den tidsmæssige ramme for Kommissionens forelæggelse af sager om fastsættelse af grænseværdier for forskriftskomiteén, kan indebære en udskydelse af tidspunktet for fastsættelse af en grænseværdi og dermed også af tidspunktet for markedsføringen af et nyt veterinærlægemiddel. Det er ikke muligt at skønne om det økonomiske tab, som virksomhederne må lide ved en udskydelse af markedsføringen af et lægemiddel.

Forslaget berører ikke beskyttelsesniveauet.

Høring

Forslaget har været i høring ved:

Danmarks Apotekerforening, Dansk Farmaceutforening, Dansk Industri, Den Danske Dyrlegeforening, Erhvervsministeriet, Forbrugerrådet, Landbrugsrådet, Lægemiddelindustriforeningen, Lægemiddelstyrelsen, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Veterinærmedicinsk Industriforening samt Veterinær- og Fødevederedirektoratet.

Kommissionens forslag har ikke givet ovennævnte høringsparter anledning til kommentarer.

Forbrugerrådet kan tilslutte sig forslaget. Rådet har samtidig givet udtryk for, at lægemiddelrester principielt ikke bør forekomme i fødevarer. I det omfang sådanne rester accepteres, bør det være i så små mængder som muligt. Rådet finder derfor, at Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering og CVMP bør arbejde for en større brug af forsigtighedsprincippet ved fastsættelsen af maksimalgrænseværdier.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Kommissionens forslag blev forelagt Folketingets Europaudvalg den 12. maj 1999 med henblik på forhandlingsoplæg, jf. aktuelt notat af den 6. maj 1999.

5. Memorandum om frugt og grønt: program for implementering (efter anmodning fra Spanien, Frankrig og Italien)

Nyt notat

Den franske landbrugsminister har på vegne af flere delegationer (Frankrig, Italien og Spanien) sendt en skrivelse til Kommissær Franz Fischler samt den tyske landbrugsminister i sin rolle som formand for landbrugsministerrådet.

I skrivelsen anmodes om en reform af markedsordningen for frugt og grønsager, specielt vedr. producentorganisationernes driftsfonde.

Der anmodes om følgende tre ændringer:

1. Begrænsningen af den finansielle støtte til producentorganisationernes driftsfonde på 2,5 % slettes og kun begrænsningen på 4,5 % bibeholdes.
2. Den maksimale støtte beregnes i dag på basis af producentorganisationernes omsætning i året forud for driftsprogrammet iværksættelse. De pågældende lande ønsker en anden beregningsmetode.
3. Der anmodes om en metode til at fjerne de normale årlige udsving i produktionen fra støtteberegningen.

Af de tre nævnte anmodninger vedrører kun den første en ændring af Rådsforordningen for frugt og grønsager (RFO (EF) nr. 2200/96), idet de to andre spørgsmål relaterer til gennemførelsesbestemmelserne i KFO (EF) nr. 411/97.

ad. 1. Artikel 15 i RFO (EF) nr. 2200/96 fastlægger, at den finansielle støtte højst kan udgøre 4,5 pct. af værdien af den enkelte producentorganisationens afsatte produktion, hvis den samlede finansielle støtte udgør mindre end 2,5 pct. af alle producentorganisationernes omsætning. For at sikre overholdelsen af 2,5 pct. grænsen udbetales et forskud på 2,5 pct. af de enkelte producentorganisationers omsætning, og først når der er sket en endelig opgørelse af projekter og omsætninger udbetales en merstøtte, som, hvis omsætningstallene indikerer dette, kan gå op til de 4,5 pct. Maksimum for støtten til den enkelte producentorganisation for 1998 udgjorde således knap 3 pct.

ad. 2. Ved ansøgning om støtte i oktober forud for det år programmet omfatter, skal det maksimale støttebeløb beregnes på grundlag af omsætningen i det sidste regnskabsår hvor den er kendt.

Kommissionen overvejer p.t. om man kan ændre gennemførelsesbestemmelserne således, at man som beregningsgrundlag kan anvende omsætningen i for eksempel de sidste tolv måneder forud for støtteansøgningens indgivelse.

ad. 3. Den ofte svingende produktion inden for frugt og grønsager medfører naturligvis også en meget varierende omsætning hos producentorganisationerne.

Kommissionen har for så vidt angår egentlige katastrofeår søgt at begrænse de store udsving i støttebeløbene som følge af store variationer i producentorganisationernes omsætning, ved i katastrofetilfælde at acceptere et gennemsnitligt omsætningstal for de tre seneste år. Kommissionen overvejer om yderligere lettelser kan accepteres.

De to sidstnævnte spørgsmål er - som en ændring af KFO (EF) nr. 411/97 - sat på dagsordenen som eventuelt punkter på mødet i forvaltningskomiteen for frugt og grønsager den 8. juni 1999.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

6. WTO-sagen om EU's markedsordning for bananer

Revideret version af aktuelt notat af 6. maj 1999. Nye afsnit er markeret med fed.

Baggrund og indhold

Kommissionen forventes ved rådsmødet at redegøre for optionerne for en revision af EU's bananordning på baggrund af de seneste WTO-afgørelser i sagen.

Den 12. april 1999 blev der offentliggjort afgørelser i tre af de sager, som i relation til banansagen mellem EU og USA er blevet behandlet inden for rammerne af WTO's tvistbilægningssystem.

Med hensyn til WTO-medholdeligheden af EU's reviderede bananordning fokuserer afgørelserne specielt på to forhold, dels det særlige toldkontingent for toldfri import af bananer fra AVS-landene og dels systemet for fordeling af licenser til import af bananer til EU.

For så vidt angår toldkontingentet, betragtes dette som en kvantitativ handelsbegrænsning, og kontingentet bliver derfor anset for at være i strid med GATT-aftalens bestemmelser om kvantitative restriktioner og for at diskriminere til skade for andre eksportørlande.

Med hensyn til licensfordelingen fastslås, at da andre leverandører har vanskeligere end bananleverandører fra EU- eller AVS-landene ved at opnå licenser til import af bananer til EU, bliver leverandører fra tredjelande reelt dårligere stillet end EU's egne importører. Importlicensordningen bliver derfor anset for at krænke GATS-aftalen om handel med tjenesteydelser.

For så vidt angår størrelsen af den amerikanske retaliering over for EU's eksport til USA, fastsættes det amerikanske tab til US\$ 191,4 mio. (ca. 1,3 mia. d.kr.). USA kan således gennemføre retaliering af dette omfang. Det er mindre end USA's oprindelige ønske om opkrævning af straffold svarende til en værdi af US\$ 520 mio. (ca. 3,6 mia. d.kr.).

USA har efterfølgende fremlagt en revideret retalieringsliste, som reducerer omfanget af den faktiske retaliering til et niveau svarende til voldgiftsafgørelsen. Danske varer er fortsat ikke omfattet.

Parterne vil ud over de formelle møder i WTO fortsætte de uformelle kontakter om sagens videre forløb.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres om sagen.

Høring

§2-udvalget (landbrug) har ikke haft bemærkninger til sagen.

Tidligere fremlæggelse for Folketingets Europaudvalg

Notat om den endelige WTO afgørelse om EU's markedsordning for bananer er oversendt den 6. oktober 1997. Grundnotat om forslag til EU's markedsordning for bananer er oversendt den 9. februar 1998. Sagen har i landbrugsministerregi senest været forelagt udvalget med henblik på forhandlingsoplæg den 19. juni 1998, jf. aktuelt notat af den 12. juni 1998 **samt til orientering den 12. maj 1999, jf. aktuelt notat af den 6. maj 1999** og i udenrigsministerregi senest været forelagt udvalget til orientering den **28. maj 1999, jf. aktuelt notat af den 20. maj 1999**.

7. Kommissionens rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om forenkling af landbrugslovgivningen KOM (1999) 156

Nyt notat

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (1999) 156 af 28. april 1999 fremsendt en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om forenkling af landbrugslovgivningen

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er ikke tale om et lovgivningsforslag.

Formål og indhold

Rapporten gør status over Kommissionens initiativer de senere år med henblik på at forenkle EU's landbrugspolitik, idet det fremhæves at en enklere lovgivning vil være lettere at administrere og give færre muligheder for svig.

Kommissionen fremhæver i rapporten de ved Dagsorden 2000 indførte forenklinger, herunder på området for udvikling af landdistrikterne, hvor der er sket sammenlægninger af målområder (fra 7 til 3), ligesom ordningerne er sammenlagt i en enkelt forordning, samt de indførte forenklinger ved indførelsen af en mere enkel interventionsordning for oksekød, som kun forventes brugt i sjældne tilfælde.

Endvidere nævnes forenklingen af olivenolieordningen samt forenkling af hygiejne-direktiverne for animalske produkter.

Herudover nævnes flere konkrete initiativer på enkeltområder samt planer for yderligere forenklingstiltag.

Endelig omtales et projekt vedr. uformelle konsolideringer af landbrugslovgivningen på alle sprog.

Kommissionen anfører afslutningsvis, at den er fast besluttet på at fortsætte forenklingsarbejdet.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om rapporten.

Konsekvenser

Rapporten har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

§2-udvalget (landbrug) har bemærket, at de foreløbige resultater af forenklingsarbejdet indtil videre er noget beskedent.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

8. Forslag til Rådets afgørelse om anvendelse af arealundersøgelles- og teledetektionsteknik i landbrugsstatistik i perioden 1999 - 2003.

KOM (1998) 601

Nyt notat

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (1998) 601 af 11. november 1998 fremsendt forslag om anvendelse af arealundersøgelser- og teledetektionsteknik i landbrugsstatistik i perioden 1999-2003.

Forslaget er fremsendt med hjemmel i TEF artikel 37 (tidligere artikel 43) og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Ved udarbejdelse af statistikker, hvor der anvendes arealundersøgelser- og teledetektionsteknik, overholdes nærhedsprincippet, og medlemsstaterne og Kommissionen deler ansvaret for de forskellige aktioner efter effektivitets- og feasibilitykriterier.

Formål og indhold

Forslaget tager sigte på for perioden 1999-2003 at omlægge og videreføre aktioner, hvor der anvendes arealundersøgelser- og teledetektionsteknik, og som hidtil har givet tilfredsstillende resultater, som kan imødekomme medlemslandenes og Kommissionens behov for information. Det er i begrundelsen til forslaget angivet, at behovet for at råde over oplysninger om jordens anvendelse og afgrødernes tilstand føjes særlig udtalt i forbindelse med den nye landbrugspolitik og i lyset af den kommende udvidelse, især for så vidt angår en analyse af synergien mellem landbrug, miljø og landdistrikter.

Forslaget afløser Rådets afgørelse 94/753/EF af 14. november 1994 om anvendelse af arealundersøgelser- og teledetektionsteknik i landbrugsstatistik, der udløb den 31. december 1998.

Der lægges op til:

- Bedre udnyttelse af de muligheder som arealundersøgelser byder på EF-plan. Arealundersøgelserne, der blandt andet kan give oplysninger om landbrugets mangesidede rolle, bl.a. dets miljøvirkning, skal som hidtil baseres på et prøveudsnit af arealer, der er repræsentative for hele EU's territorium.
- Fortsat forskning i alternative metoder og forbedringer af den nuværende teknik for herved at forøge arealskønnenes pålidelighed.
- Overgang fra forsøgs- og forskningsfasen til den operationelle fase for det agrometeorologiske system for prognose af udbytter og tilsyn med afgrødernes tilstand, som FFC udviklede i første og anden fase af MARS projektet. Systemet gør det bl.a. muligt i vækstperioden at følge afgrødernes tilstand indtil høsten.

Det forslås, at de aktioner, der skal foretages i perioden 1999-2003 med hensyn til den agrometeorologiske model og anvendelse af arealundersøgelser- og teledetektionsteknik, også skal vedrøre landene i Central- og Østeuropa, den europæiske del af Rusland, Tyrkiet og Magreb.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Gældende dansk ret

Konsekvenser af forslaget

Forslaget har ikke umiddelbart konsekvenser for Danmark. Danmarks Statistik anvender ikke de pågældende teknikker i statistikproduktionen. EU-direktoratet anvender teledetektion i forbindelse med kontrol af ansøgninger om hektarstøtte.

Udgiften for EU forventes at udgøre 12,5 mio. EUR for hele perioden.

Høring

§2-udvalget (landbrug) har ikke haft bemærkninger til forslaget.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.